

Report - MČR/PČR Hamry nad Sázavou

Další závod domácího seriálu se jel tento víkend v Hamrech nad Sázavou. Chvilí to už vypadalo, že jej vynecháme stejně jako Nové Veselí o týden dříve, kdy jsme s Lukášem místo na závod vyrazili na konkurenční akci a vrátili se s pořádnou rýmičkou a bolením v krku. Jenže pak jsem si vzpomněl, že mi o týden dříve volal místní boss s prosbou, zda bych jim neudělal na závodech časoměřiče - a já mu to ve slabé chvíli (jeho telefonát mne zastihl při cyklovýjíždce a na kole mám bohužel jenom samé slabé chvílky) slíbil. Podíval jsem se do propozic a horečnatý pot vystřídal ledový. "Začátek formální přejímky v osm nula nula". Cože?!?! To abychom vyjeli v šest z domu. Nakonec byla z osmé půl devátá a nijak velká fronta nedočkavých ranních ptáčat před startem zatím nebyla.

Místní trialpark se od minulého roku zase o něco proměnil, členové místního klubu se mu věnují se stejnou péčí, s jakou jiní zvelebují zahrádky a skalky u svých domů. Ty hodiny opečovávání (původně tu mělo být jiné slovo začínající na "o", ale některým členům AMK Hamry se mne podařilo zkorumpovat, takže tento report bude hodně cenzurovaný) jsou znát a jezdci to dovedou ocenit. Přerovnané hromady kamení, přeskládané betony... Myslím, že až se jich tady zima zeptá, co dělali v létě, bude odpověď jasná. Apropó zima: pro všechny případy byly připraveny i krásné sáňky vystlané kožesinami, na Vysočině s počasím člověk nikdy neví. Počasí je totiž vždy polovina úspěchu, letos vyšlo výborně - ani extrémní vedro jako před dvěma lety, ani studený déšť jako vloni, na jezdce tak čekal slunečný pohodový den.

Protože ale toto je report na biketriální server a ne na hydrometeorologický, bude asi vhodné napsat i něco o tratích a závodech samotných. Sekcí bylo pro velké kategorie připraveno 8, pro malé 7. Mix překážek všeho druhu od kamenů přes betony po klády, cívky a palety zaručoval napínavý závod. I přes úvodní informaci, že sekce jsou stavěny spíše na lehkou, byly výsledné body u mnoha jezdců nepříjemně vysoké - k tomu se ale ještě dostanu. Zajímavým prvkem bylo očíslování branek á la UCI - je to určitě jedna z možností, jak se vyhnout nejednoznačností ve výkladu tratí, možná lepší než kilometry pásky, ve které si stejně ten, kdo chce, vždycky skulinku najde. Zvláštní pozornost věnovali stavitelé sekcím v úvozu, kde fotografům doslova naservirovali biketriální na horizontu s modrou oblohou - koukněte do [hamerské galerie](#), jak jim to tam slušelo.

Start první vlny jezdců byl v deset, o hodinku později je následoval zbytek republikového přeboru. Begineři a hobíci si museli počkat až do jedné po obědě, zato pak už měli tratě skoro volné jen pro sebe. Někteří jezdci vzali závod úprkem, například Mája Křivová přiletěla odevzdat kartu prvního kola už 36 minut po startu a Honza Krawczyk jen pár minut po ní. Ostatně, Honza s celkovým časem 1h:19min je rekordmanem závodu - kdyby se nezapsal do kategorie Minime, ale Cross country, byl by první, takto bohužel až sedmé místo ;-). Celkem do závodu nastoupilo 85 jezdců, dva z nich (Honza Musil a Tomáš Konvička) závod nedokončili poté, co jejich kola nevydržela požadavky na ně kladené. Naopak Roman Chvojka, který v předposlední sekci při nevydařeném doskoku na cívku přišel o oba dva přední zuby, po ošetření závod dojel a price money za třetí místo tak může investovat u svého dentisty. Žádné další vážné úrazy a nepříjemnosti našťástě jezdce nepotkaly.

V MČR v kategorii elite Vašek Kolář stále nemá konkurenci, první kolo za pouhé dva body a s celkovými devíti body zaslouženě obsadil první místo. David Herka druhý (34 TB) a třetí nezníčitelný Roman Chvojka (36 TB). Mnohem zajímavější je proto letos situace v juniorech, kde se na předních příčkách alespoň něco děje. Po prvním kole celkem podle očekávání vedl Vašek Gryc, ale ve druhém se podařilo **Matěji Popelkovi** upsat celých jedenáct bodů a s celkovými 39 TB skončil na **prvním místě!** Vašek Gryc druhý (43 TB), třetí Ondra Pešek.

Nejtěžší kategorie PČR, senior, letos trpí slabou účastí, v Hamrech nakonec nastoupili čtyři jezdci a tři závod dokončili. Suverénem je Tomáš Zedek, který s 33 TB obsadil první místo, následovaný Janem Šmídem a Jiřím Rösslerem. Tomáš měl i nejlepší body ve scratchi a je tak spolu s juniorem Vaškem Grycem na nejlepší cestě do elity pro rok 2013.

V minimech dal Robert Gebr jasně najevo, že nehodlá tolerovat pokusy Marka Hlávky z posledních dvou závodů proboujet se na první pozici, první kolo zajel za nulu a i přes dvě pětky ve druhém kole obsadil zlatý post. Marek Hlávka se ztrátou 5 TB druhý, třetí Filip Klouček. Olomoucký jezdec **Lukáš Janka** skončil pátý za domácím Martinem Štěpánkem. Kluci závod absolvovali společně spolu s Martinovým tátou, který obětavě oba jistil na krizových místech, za což mu tímto děkuji.

V benjaminech se úvodem odstavce vrátím k oné poznámce, že tratě byly stavěny "na lehkou". Ano, na lehkou, ale měřeno jezdci hamerského klubu. Už od dob "žlutého moru" jen tiše závidíme efektivitu tréninku a výsledky to potvrzují. Není proto žádná náhoda, že z pěti českých medailů na letošním MS BIU tři vybojovali právě hamerští jezdci - bronz v juniorech (Vojta Křiva, dnes pátý), v benjaminech (Kryštof Málek) a feminách (Mája Křivová). V dětských kategoriích je to letos tak, že vždy dva - tři jezdci jsou výrazně vpředu před zbytkem kategorie, takže postavit sekce, aby si všichni zajeli, téměř nejde. V benjaminech tedy první Kryštof Málek (2 TB), druhý Marek Pochtiol (18 TB) a třetí Adam Kosík (46 TB). V poussinech jsou ty rozevřené nůžky ještě výraznější: první skončil Kryštof Hanzal (12 TB), druhý **Tomáš Vepřek** (13 TB), třetí Rost'a Málek (54 TB). Kategorie femine by se mohla pomalu přejmenovat na "hamersko-olomoucký souboj", první (překvapení!) Mája Křivová (2 TB), druhá Kamila Staníková (23 TB), třetí Bětka Pečínková (62 TB).

Jen letmo doplním vítěze v P ČMF: hobíky vyhrál s čistým štítem Tomáš Ilčík, beginner B domácí Radek Vašíček, beginner C Ondra Krůpčik z Kyjova a v beginner D na prvním místě zářil jako sluníčko **Vojta Vepřek** z Olomouce.

Organizátoři měli závod skvěle připravený (a zapojili do něj široké příbuzenstvo), drobné problémy se dařilo operativně vyřešit (přilepit upadávající šipky nebo přepáskovat trať po objevu vosího hnízda) a celé to korunovaly originální poháry pro vítěze a drobné ceny až do pátého místa ve všech kategoriích. Až na ojedinělé výjimky tak byla hlavním pocitem ze závodu pohoda. Díky za ni.

11.9.2012, RJ

